

потънало въ дълбокъ сънъ. Отивамъ какъ Казанския драгунски полкъ да узнаѣ „какъ е началството?“ Добрѣ е, спи! Слѣдователно, отмѣнило своите заповѣди относително тръгването на отряда въ три часа прѣзъ нощта, пѣкъ азъ, безъ да знамъ, заповѣдахъ да събудятъ войниците. Търсихъ началника на щаба Ринкевича, той сѫщо недалечъ отъ мене, спи. Усмокоихъ се, върнахъ се на мястото си и, отъ своя страна, още малко задрѣмахъ на разсѫмване. Не знамъ — отъ високи ли вѣкои съображения се е ръководило началството, чѣкали е отъ генерала заповѣдъ, или пѣкъ просто добрѣ заспало, въ трѣгнахме ний отъ позицията за Казанлѣкъ едва въ 9 часа сутрѣнта.

До нейдѣ си азъ се и радвахъ на това обстоятелство, тай като жителитѣ, които се распражнали по тѣснината, успѣле благополучно да минатъ задъ нашата позиция и една частъ, безъ да се спрѣ, заминала за Казанлѣкъ, пѣкъ друга частъ се расположила въ единъ таборъ около нашия лагеръ; нѣ послѣдната, щомъ се сѫмна, опѣти се за нататакъ. Слѣдователно, безопасността поне за тия, които сколасали да избѣгатъ изъ града, бѣше гарантирана. Въобразявамъ си, какво се върши въ беззащитната Стара Загора! Какво стана съ нещастнитѣ ранени, които останаха въ мажската школа? Да ли не изгорѣха живи? Или пѣкъ, което е по лошѣ, паднаха подъ безжалостния вожъ на башибозуцитетѣ.

Пѣтуването до Казанлѣкъ бѣше благополучно и въ пъленъ рѣдъ. Огъ прѣдъ вѣрвѣха Лейгенбергските князове съ казашкий конвой, слѣдъ тѣхъ Казански драгунски полкъ и единъ или два ескадроне отъ Киевските гусари, които не сколасали да се присъедеватъ съ генералъ Гурко и наконецъ — опълчението, като имаше помежду си планински тѣ орждия.

Турцитѣ сѫ положително глупави! Сюлейманъ паша не можеше да не знае за малкото число на отряда ни и, безъ да обирне внимание на това, даде му възможностъ спокойно да отстѫпи, тогава когато бѣше най леко да пресече пътя на отстѫпванеего, както до Казанлѣкъ, тай и между Казанлѣкъ и Шабка. Като се доближихме до града, отряда се срѣщна въ